

*amarā āt premersyā sapadi dadhatī ka sa-mathane
prav ttā ha sāya svam abhila ita śa situm asau
na tasyā do o 'yam yad iha vihaga prārthitavatī
na kasmin viśrambha diśati hari-bhakti-pra ayitā*

Galvodama apie Krišnos žiaurią kelionę į Mathurą ir apie tai, kaip Jis paliko Rādhą ir kitas piemenaites, Lalita negalėjo to pakęsti. Šioje meilės pavydo nuotaikoje ji pradėjo aiškinti savo širdingą norą gulbei. Nederėtų manyti, kad ji darė klaidą kreipdamasi į nebylų gyvūną kaip šis, nes Krišna premos prigimtis yra tokia, kad ji padaro žmogų nekaltu (naiviu), ir, matydamas Krišną visur, bhaktas pasitiki bet kuo visoje visatoje.

Rūpos Gosvamio "Hamsaduta", 8